

אדמו"ר הזקן [הבית אהרן] זי"ע אמר, שכשהיה אביו, אדמו"ר הסבא קדישא מסטאלין זי"ע, קורא את פרשת יום הכיפורים בשבת זו, היו מתעוררים בו געגועים גדולים ליום הכיפורים, כמעט עד כלות הנפש, והיה אומר שבשבת זו צריך להתעורר בהתעוררות קדושת יום הכיפורים. וידוע כי עיקר עבודת השם איננה הרגשות ומתיקות, אלא העיקר היא עבודה ביגיעה, ובכן צריך לראות בשבת זו להתייגע להתקשר לאורה העליון של הנשמה - בבחינת יחידה, כמו שמתגלה ביום הכיפורים: האיגוד - פינסק קארלין

דבר אל אהרן אחיך (ט"ז, ב'). נראה לפרש דהתורה הקדושה מלמדת לאנשים המוכיחים לבני אדם שלא יוכיחו לאנשים לציים ורקנים אשר בודאי אין דבריהם נכנסים כלל באזניהם כמו שאמר הכתוב (משלי ט', ח') אל תוכח לץ, רק לאנשים המקשיבים לקול תוכחה ומוסר ורוצים בתשובה אליהם יגיד ויורה דרכי התשובה*: ספר נועם אלימלך

נודע כי עיקר ותכלית הכל בכל עבודתינו בתורה ותפילה וכוונת המצוות וכוונת אכילה לברר ולהעלות ניצוצי הקדושה מתוך עמקי הקליפות, ודוגמתן בעניני בני אדם להעלות אנשי החומר אל מדריגות הצורה, וזהו סוד בזאת יבוא אהרן אל הקודש, וכדי שיוכל להעלות מדריגה תחתונה אל העליונה, צריך שיתחבר עם מדריגה ההוא, ואז יוכל להעלותם וכו': (תולדות יעקב יוסף פרשת יתרו דף נ"ט ע"ג, בן פורת יוסף דף צ' ע"א): ספר בעל שם טוב - אחרי

פרשת קדושים - בארץ ישראל

קדושים תהיו כי קדוש אני ה'. בזוה"ק איתא דכד מטאן חבריא לפרשתא דא הוי חדאן, בפרשיסחא הי' אומר הרבי זי"ע, משל כשהרב לומד עם התלמידים השיעור מה שהוא למד בפני עצמו אז התלמיד שמח, וההי"ק אדמו"ר מגור בעל החידושי הרי"מ זי"ע הי' מסיים קדושים תהי' כי קדוש אני ד'. והוא מחמת שישראל דבוקים בד' וכמו שנאמר ואתם הדבקים בד' וגו' יוכלו להיות קדושים וע"ז בוודאי יש לשמוח: ספר שיח שרפי קודש

יכול כמוני - כשדרש הגאון ר' חיים שמואלביץ זצוק"ל ר"י מיר, אצל חנוכת הבית של מוסדות זוועהיל בשכונת בית ישראל, בעיה"ק ירושלים תובב"א, הזכיר שאלה זו, והוסיף להקשות שהרי הכלל הוא שבכל הוה אמינא ומסקנא יש איזה נקודה מההו"א שנשאר אף למסקנא וא"כ ירבה התמיהה איך יתכן שיהיה לאדם קדושה כמו קדושת המקום, ואמר ר' חיים זצ"ל באותו מעמד שכשהכיר את גודל קדושתו של הרה"ק ר' שלמה מזוועהיל זי"ע התחיל להשיג קצת ענין זה עד היכן מגיע קדושת האדם: מפי נינו של הרה"ק זי"ע - שליט"א

נראה שקריאת הפרשה של קדושים מביאה קדושה על האדם, ובזוה"ק (פ"א.) דכד מטאן חברייא לפרשתא דא הוו חדאן, ורחוק לומר דהשמחה היתה מחמת דבפרשתא דא אתחדשו רזין עלאין דאורייתא לבד, כנראה מפשטות לשון הזוה"ק, שהרי בכל הפרשיות לא נמנעו מהן רזין עלאין, אלא ודאי שהשיגו תוספת קדושה עליונה, ואולי זה גרם להם שגם החידושין ברזין עלאין הי' להם באופן אחר, ואין אתנו יודע עד מה: ספר שם משמואל - שנת תרע"א

השוכן אתם בתוך טומאותם. ביאר מורי זלה"ה מופת מובהק שהגאוה קשה מן החטא, כי בכל הטומאות והחטאים כתיב השוכן אתם בתוך טומאותם, מה שאין כן בגסי הרוח, דרשו בש"ס פרק קמא דסוטה (ה' א') אין אני והוא יכולין לדור בעולם שנאמר (תהלים ק"א, ה') גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל, ודברי פי חכם חן: (צפנת פענח סוף פרשת יתרו דף ע"ו ע"ד, רשפי אש פרשת בשלח אות ל"ד) ספר בעל שם טוב

שמעתי בשם הבעש"ט זלה"ה שהיה מקרב אף בעלי עבירה רחמנא ליצלן, כשלא היו בגדלות, ומרחק בעלי תורה שאינם בעלי עבירה כשהיו בגדלות, ואמר שכשהוא בעל עבירה, ויודע מזה שהוא בעל עבירה, ומחמת זה הוא שפל בדעתו, ה' יתברך עמו, כי הוא השוכן אתם בתוך טומאותם, אבל בזה אף שאינו בעל עבירה, כיון שהוא בגדלות אין ה' יתברך עמו, כי אין אני והוא יכולין לדור (סוטה ה' א'), עד כאן דבריו ודברי פי חכם חן: (פרי חיים אבות פרק ד' משנה ד') ספר בעל שם טוב פ' אחרי מות

אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. מבואר לעיל פרשת בראשית בהגה ס' שתכלית הבריאה בחומר וצורה, כדי לזכך חומרו ולעשות מן החומר צורה וזהו וחי בהם וגו': (תולדות יעקב יוסף פרשת וירא דף י"ט ע"ד) ספר בעל שם טוב פ' אחרי מות

כשיעשה אדם מצות אנשים מלומדה, המצוה היא יבשה, רק צריך לעשות בלביה וברעותיה כל מצוה: (ליקוטים יקרים דף א' ע"א) ספר בעל שם טוב פ' אחרי מות

על התורה ועל העבודה

וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש בגדי הבד בגדי הקודש (ט"ז, ל"ב). הנה המקרא הזה כולו מוקשה כי היה די לומר ולבש בגדי הקודש ומה צורך לאמר באריכות הלשון אשר ימשח ואשר ימלא וגו'. והנה מפרשי התורה ביארו בזה והרגישו בדקדוקי הפסוק ופירשו כל אחד לפי דרכו אשר נתן לו אלקים לחדש בתורה הקדושה איש איש על עבודתו ועל משאו וגם בודאי יש סודות נפלאים בכל אות ואות ובודאי נכתב כל אות ואות לרמוז על סודות ההם וגם אנו נאמר לפי דרכינו מה שחנני ה' ברחמיו וברוב חסדיו ובהקדם מאמר חז"ל (אבות א', י"ב) מדתו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה, ויש להעיר בזה אומרם רודף שלום צריך ביאור כי ענין רדיפה משמעו נצחון וזה לא יתכן פה:

ויבואר על פי הקדמה ששמעתי מאא"ז ז"ל משל לרופא אומן וחכם מופלא בעניני הטבעים מזגים של בני אדם כשבא לחולי קשה ושומעו הוא יכול לעמוד על דעתו וליתן לו סממנים אף שהם חדים ומרים מאוד וכמעט מסוכנים למות מהם אך מחמת שהוא מבין היטב הדבר שלזה החולי צריך סממנים ההם אבל רופא אחר זולתו אין רשאי לעשות כך שאינו חכם ובקי כמו הוא כי בקל יכול לטעות ולאבד נפש, ועל פי זה נבין מאמרם ז"ל כי הנה ידוע מדת אהרן היה כך כשהיה ריב בין אנשים היה משתדל והולך אצל כל אחד ואומר לו שחבירו מתחרט על ריבו עמו ורוצה להתפייס עמו עד שהוא מתוך השלום ביניהם (אבות דרבי נתן י"ב, ג') וענין מקרבן לתורה היה גם כן נמשך מזה כי אנשי ריב ומדון ממילא היו מתחרטין מעצמם תמיד על מעשיהם תיכף בחושבם שאהרן הכהן גדול יצטרך להטריח עצמו ולילך אצל כל אחד ולדבר עם כל אחד על עסקי ריבם בכדי לתווך השלום כדרכו וכמדתו ובשביל זה היו מתביישים ממעשיהם וחזרו ממעשיהם הרעים ועשו תשובה ונתקרבו לתורה, והנה זה נכון באותם שהיו מכירים ערכם נגד ערך אהרן והיה זה לחשיבות גדול בעיניהם שאהרן הכהן גדול ידבר עמם אבל מה לעשות באיזה שוטה וגס רוח שאינו מכיר ערך שפלותו ולא נחשב בעיניו כלל למעלה מה שאהרן יטריח עצמו בשבילו כי סבור בדעתו שראוי הוא שאהרן ידבר עמו ואיך אפשר לקרב לזה לתורה ולעבודה הנה לזה היה צריך לשנות מדתו ודרכו ולרדוף אותו אדם לנצחו ולהשפילו ולהראות לו חסרונו וערכו השפל בכדי שאחר כך יוכל לעשות שלום בינו לבין חבירו ובינו לבין אביו שבשמים ולקרבו לתורה, וזהו שרמזו אוהב שלום ורודף שלום היינו לפעמים היה צריך להיות בחינת רודף כדי לתווך השלום כנ"ל והנה אהרן הכהן הוא היה רשאי לעשות כדבר הזה אף שאינו ממדת החסידות לרדוף איש מישראל אך אהרן הכהן שכל מעשיו היו לשם שמים ולא היה עושה שום דבר בשביל דעתו ורצונו רק לרצון ה' יתברך הוא היה יכול לעמוד לצורך שעה לשנות בדבר מדרכי עולם מפני דרכי שלום והבן זה שהוא כדומה ממש למשל הנ"ל: ספר דגל מחנה אפרים

שליסיל חלה

לשבת שאחר הפסח המנהג הוא מימים קדמונים לנקוב את החלות בשבת שלאחר פסח במפתחות, ונעשה על החלה צורת מפתח ומנהג ישראל תורה הוא וצריך טעם. כבר ביארנו טעמים ע"ז לעיל. והנה יש עוד לאלוה מילין טעם א' ע"פ פשוטו, כי הנה בעת הזאת כשאכלו ישראל מן המן, מהקרבת העומר ואילך לא אכלו עוד מן המן כמש"ה (יהושע ה', י"א) ויאכלו ממחרת הפסח מעבור הארץ. ואמרינן בגמרא (קדושין ל"ז.) ממחרת הפסח אכול עד השתא לא אכול, ומאז התחילו לאכול מתבואת הארץ והיו ישראל צריכין לפרנסה כי עד עתה היה להם המן. וזאת ידוע שלכל דבר יש שער כמו שאנחנו מתפללין שיפתח לנו השי"ת שערי פרנסה. ומזה נשתרבב המנהג להיות עושין צורת מפתח על החלות לרמז שיפתח לנו השי"ת שערי פרנסה: **טעם** הב' י"ל, כי בעת ההוא סופרים אנו ספירה שבעה שבועות והם מ"ט יום ע"ד סוד נ' שערי בינה. ואנחנו הולכים משער לשער ולכל שער יש מפתח וזהו שעושין צורת מפתח: ספר אוהב ישראל - ליקוטים חדשים - פרשת שמיני

הענין מה שקורין השבת הזה {אחר פסח} געלי מצות. י"ל עפ"י דברינו הנ"ל. ששבת הוא שרש כל הענין שבקדושה. ועל ידי השבת מתגלה התפשטות כל הקדושות. לכן השבת שאחר פסח קוראין גילוי מצות: שבו נתגלה שרש הקדושת מצה שאכלנו בשבעת ימי הפסח: ספר תורת אמת

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים
- אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לקבל שיעור באידיש {בערך 25 מינוט},
או דברי תורה, גליון "באר היטב" בענגליש, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30 pm

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' ישראל אברהם בהרה"ק ר' אליעזר זוסיא זצוק"ל
כ"ק אדמו"ר מ'סקולען זי"ע - נלב"ע כ"ה אדר ב' תשע"ט